

[Nathalie Lind.]

bet skulle, hvis det skulle omregnes til den nuværende ordning, i øvrigt være ca. 80 mill. kr. Det, mit spørgsmål til ministeren i dag gælder, er: med hvilken begrundelse har man fjernet de 40 mill. kr. fra ordningen? Hvad er det, der ligger bagved her? For det svar, som ministeren har givet os på spørgsmål 67 i bilagene til udvalget, lyder på, at når der ikke bliver tale om, at selvstændige får andel i statstilskuddet, skyldes dette udelukkende, at der hos de selvstændige forekommer så høje indkomster, at det totale 1 pct.s bidrag for alle selvstændige kan indbringe et beløb, der svarer til udgifterne. Vi havde nemlig fået oplyst som svar på et tidligere stillet spørgsmål, at deres udgifter til sikring var ca. 150 mill. kr., og det var også det, deres bidrag indbragte.

Det er et svar, som jeg ikke kan acceptere. Jeg kan ikke se, at dette specielt skal gælde for selvstændige; når man har sagt, at der ikke er brug for noget statstilskud, er det, fordi man gør deres sikringsordning så beskeden. Hvis man teoretisk tænkte sig, at lønmodtagernes sikringsordning også var meget beskeden, ville der jo heller ikke ud fra samme tankegang logisk set være brug for noget statstilskud til deres ordning.

Jeg kan derfor ikke se anden forklaring, end at man, da man planlagde denne ordning, har haft bestemte ønsker, der skulle opfyldes, med hensyn til forbedring af ordningen og specielt med hensyn til forbedring af sikringen for lønmodtagerne. Når disse ønsker så var opfyldt, var de midler og herunder det statstilskud, der kunne anvendes til ordningen, opbrugt, og så fandt man ud af, at de selvstændige bidrog med 150 mill. kr., og for den sum kunne man altså få en ordning med en ventetid på 5 uger.

Jeg synes, det skal siges her fra denne tælerstol, at alt det, som det offentlige yder til de selvstændiges sikring, også den del af den, der består i, at de har ret til fra den første fraværsdag eller sygedag at tegne en frivillig forsikring — og dér giver det offentlige 25 pct. — har ministeriet selv beregnet, men det er naturligvis et skøn, til at dreje sig om 10 mill. kr.

Det er jo næsten humoristisk, at ministeriet samtidig kan oplyse, at man endda sparer nogle penge på de selvstændiges konto, sparer i den forstand, at efter i dag gæl-

dende ordninger kan den selvstændige, der vælger det, fra den 6. dag tegne en sikring, ikke blot som efter lovforslaget her for 5 uger, men for 6 måneder, og for alle de 6 måneder få et statstilskud på 25 pct.

Derfor vil jeg spørge ministeren: hvordan er dette sket? Hvad er de tanker, der ligger bagved? Jeg fæster mig meget ved, at der i radiotinget i lørdags var en diskussion, hvori også hr. Anker Jørgensen og hr. Morten Lange deltog, hvor man principielt gav udtryk for, at man burde tilstræbe en ligestilling eller en bedre ligestilling mellem befolkningsgrupperne. Spørgsmålet om, hvorfor de 40 mill. kr. var fjernet, kunne ikke dér besvares. Jeg håber, ministeren vil være i stand til at give en forsvarlig forklaring på dette spørgsmål.

Anker Jørgensen: Jeg har bemærket, at i den debat, der er foregået indtil nu, har alle partier givet udtryk for, at det i og for sig var et godt forslag, som socialministeren og flertallet i folketinget her lagde frem, men man burde bare have noget mere tid til at overveje hele denne problemstilling. Når man ikke sagde det, så sagde man: det er i og for sig et godt forslag, som vi er principielt enige i, men det bør bare ikke gennemføres lige nu. Og når man heller ikke brugte det argument, men et tredje argument, sagde man: det er i og for sig stadig væk et godt forslag, som socialministeren har fremsat, men vi har bare ikke råd.

Man følte et voldsomt ansvar over for den økonomiske situation, og jeg kan naturligvis ikke lade være med at tænke på eller stille det spørgsmål: hvornår mon vi egentlig fik råd til denne principielle ligestilling, hvis ikke vi fik råd nu i en situation, hvor landet naturligvis har økonomiske problemer — hvornår har vi ikke haft det? — men hvor alt i alt udviklingen taler for, at nu er det på tide at gennemføre denne reform?

Det lyder sagligt at sige, at man ikke finder tiden inde, at man ikke skal gennemføre dette nu, at man ikke har råd, men jeg kan ikke frigøre mig fra det, som også fru Nathalie Lind omtalte, nemlig radiodiskussionen i lørdags. Her blev der bl. a. fra konservativ side givet udtryk for, at de mest udsatte grupper, de, som havde det barske arbejde og altså dermed det mest sundhedsfarlige arbejde, nu engang var dem, der også